

SLOVENSKI NAROD

Izhaja vsak dan popoldne, izven nedelje in praznike. — Inzerati do 30 petil a 2.— Din, do 100 vrst 2.50 Din, večji inzerati petil vrsta 4.— Din. Popust po dogovoru. Inzeratni davek posebej. Slovenski Narod velja letno v Jugoslaviji 240.— Din, za inozemstvo 420.— Din.

Upravništvo: Knaflova ulica št. 5, pritličje. — Telefon 2304.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje. — Telefon 2034.

Vukičevićeva intervencija pri bolnem Marinkovcu Radikali se upirajo Davidovičevim zahtevam in znova skušajo razcepiti demokrate

Danes dopoldne bi moral radikalski klub sklepati o demokraskih pogojih, a seja je bila odgodena, ker skuša g. Vukičević pridobiti pristaše g. Marinkovića za samostojen nastop

Beograd, 14. februarja. G. Vukičević, ki je po svojem misterioznem posetu na Topčiderju odšel včeraj takoj na dvor, se je šele po 2. uri popoldne vrnil z dvora in pozval nato g. Davidovića na sestanek za 6. uro zvečer. Radikali so skušali z vsemi sredstvi vplivati na demokrate, da bi jih omejevali in z intrigami pridobili za podporo Vukičevićevega režima. Tako so govorili, da bo g. Vukičević sestavil vlado brez demokratov, ker da jo bodo podpirali pristaši demokraskih ministrov v Narodni skupščini.

Vse te intrige pa so ostale brezuspešne. G. Vukičević je nato izigral še zadnje karto in dosegel, da je bil gosp. Davidovič še pred sestankom z Vukičevićem pozvan v avdienco. Avdienca g. Davidovića je trajala nad eno uro in šele po 6. zvečer sta se končno sestala v ministrski sobi Narodne skupščine. Sestanek je trajal skoro celo uro. Gosp. Davidovič je pisмено izročil g. Vukičeviću svoje pogoje povdarjajoč, da so od izpolnitve teh pogojev odvisna nadaljna pogajanja.

Pogoji demokraskega kluba

Takoj nato je g. Davidovič sklical sejo demokraskega kluba, na kateri je poročal o svojem sestanku z g. Vukičevićem. V imenu demokraskega kluba je zahteval predvsem notranje ministristvo kot garancijo za izboljšanje in depolitizacijo državne uprave, razširjenje koalicije na vse večje parlamentarne skupine in garancije za vstop KDK v vlado. Poleg tega je zahteval ustanovitev medparlamentarnega odbora, v katerem bi bili zastopani vsi šefi parlamentarnih skupin. Ta odbor bi imel nalogo, da prouči predhodno vse zadeve, ki pridejo pred ministrski svet, odnosno Narodno skupščino, tako da bi pospešil in olajšal i delo vlade i Narodne skupščine, ob enem pa bi tvoril garancijo za točno izvršitev vseh sklepov.

G. Vukičević je še zvečer sklical za danes popoldne sejo radikalskega kluba, da sklepa o teh pogojih in je obljubil, da bo dal g. Davidoviču odgovor danes do pol 12.

Vukičević se ne upa pred klub

Beograd, 14. februarja. Dasiravno je g. Vukičević po svojem snočnem sestanku z g. Davidovičem novinarjem izjavil, da potekajo pogajanja z demokraskim klubom, se v poučenih političnih krogih zatrjuje, da je naletela mislija g. Vukičevića na velike težkoče, ker radikali pod nobenim pogojem nočejo pristati na zahteve, ki jih je stavil g. Davidovič.

Verjetnost teh vesti je še bolj potrdilo postopanje g. Vukičevića samega. Dasi je že snoč sklical za danes dopoldne sejo radikalskega kluba, na kateri bi naj poročal o pogojih demokraskega kluba se ta seja dopoldne ni vršila. Zbrani so bili sicer vsi radikalski poslanci, toda g. Vukičević ni prišel na sejo. Zjutraj je v vladnem predsedstvu delj časa konferiral s svojimi ožjimi pristaši, nato pa se je še pred 10. uro odpeljal na stanovanje obolega dr. Marinkovića ter ostal pri njem vse do pol 12.

Intrige proti enotnosti demokraskega kluba

Iz poučenih krogov izve vaš poročevalec, da je skušal g. Vukičević pregovoriti dr. Marinkovića in ostale demokratske minstre, naj se zoperstavijo g. Davidoviču ter da razcepijo demokratski klub in se s svojimi pristaši priključijo njemu. Objublja jim, da jih bo pri bodočih volitvah, ki da jih bo vodila vlada, kakršno bo sestavil sedaj favoriziral tako, da bodo dobili večino demokratskih glasov in tako lahko obdržali vodstvo demokratske stranke v svojih rokah. Če pa bi že ne pristali na razcep kluba, naj bi vsaj skrbeli za to, da bi imeli njihovi pristaši pri glasovanju o

proračunu svobodne roke, tako da bi lahko glasovali z vlado in s svojimi glasovi omogočili sprejetje proračuna.

Ponovni sestanek z g. Davidovičem

G. Vukičević pa očividno tudi s to intrigo ni uspel. To se sklepa zlasti po tem, da tudi po tem sestanku, ki je trajal do pol 12. ure, ni šel v radikalski klub, da bi tam poročal o svojih razgovorih, marveč se je ponovno sestel z g. Davidovičem, da še enkrat z njim razpravlja in ga skuša pregovoriti, da omili svoje pretežke pogoje ki bi jih radikalski klub ne mogel sprejeti.

Smešne groznje

Istočasno pa skušajo prijatelji g. Vukičevića vplivati na posamezne demokratske poslance. Danes dopoldne so se kar vrstili razni radikalski prvaki, ki so hodili od poslanca do poslanca ter jim zlasti prigovarjali, naj ne vztrajajo na tem, da mora biti v vladi zastopana tudi KDK, češ da o tem sploh ne more biti govora. Obenem pa so jim seveda grozili da ima g. Vukičević za slučaj, da njegova mislija za sestavo delovne vlade ne uspe, že zasiguran mandat za volilno vlado in da bodo pri prihodnjih volitvah vukičevićevci nastopili tako, da bodo dobili absolutno večino. Onim

demokratskim poslancem, ki bodo podpirali vlado g. Vukičevića bo Vukičević zasigural mandate, vsi drugi pa, da so zadnjič poslanci...

Manevri na vse strani

Vse te intrige pa so v političnih krogih vzbudile zgolj vtis da se g. Vukičević dobro zaveda, da so volitve v sedanjem trenutku nemogoče in to tem manj, ker je dana možnost, da sestavi delovno vlado združena demokracija. Če mu ne uspe sestaviti vlade, bo mandat prešel na drugo najmočnejšo skupino in ni dvoma da bi tako prišlo do delovne vlade tudi brez radikalov. Zato se g. Vukičević poslužuje najsikrajnejših sredstev, da bi ostal na krmilu.

Kakor izve vaš poročevalec v opoldnjskih urah, so vukičevićevci pripravljani prepustiti demokratom notranje ministristvo. Da bi pa svoj položaj kar najbolj utrdili hočejo dati tudi pašičevcem in centramcem zastopstvo v vladi. Tako se zatrjuje, da bo dobil Krsta Miletić resor za šume in rudnike. Gr. Popović pa ministristvo za narodno zdravje. Centrumaše bi zastopil v vladi Miša Trifunović kot minister ver. Zdi se pa, da so to zgolj obljube, ki jih g. Vukičević ne namerava izpolniti, marveč hoče z njimi samo pomiriti pašičevce da bi lahko napram demokratom odločneje nastopil. Situacija je za g. Vukičevića opoldne dokaj nesigurna.

Hudi pogoji za novo posoilo

Pesimistična sodba posl. dr. Krajača. — Sumljiv molk finančnega ministra. — Emisijski kurz sploh ni določen.

Zagreb, 14. februarja. V Narodnem Valcu objavila bivši minister trgovine dr. Ivan Krajač daljši članek o posoilih, ki ga je baje sklenil finančni minister ob pritisku svojega bivanja v inozemstvu. Dr. Krajač naglašja, da je izvedel podrobnosti o tem posoilih zgolj iz intervjuja ki ga je dal finančni minister dr. Bogdan Marković beograjski »Pravdi«. Iz tega intervjuja pa je razvidno, da posoilo ni sklenjeno, nego da gre samo za preljudnarno pogodbo, ki pa še ne znači posoila nego samo popis vseh pogojev, pod katerimi bi se sklenilo. Tako je iz 4. točke, ki jo je navedel g. dr. Marković, razvidno, da se ukine s sklenitvijo novega posoila pogodba z Biartrm iz leta 1922., na kar je Blair pristal. To znači, da so pogoji za novo posoilo za nas še slabši nego so bili pri Blairu.

Italijanski glas o naši vladni krizi

Rim, 14. februarja. »Tribuna« razpravlja o vladni krizi v Jugoslaviji in naglašja, da leži vzrok mnogo globlje, kakor pa se splošno domneva. Ne samo notranja politika, marveč tudi zunanje politični položaj sta merodajna za stabilnost vlade. »Tribuna« se v svojih nadaljnjih izjavah izjavlja, da država, da male države, ki so osnovane na demokratskem miru, zastrupljajo mednarodni položaj in resno ogrožajo obstoječe ravnovesje. Baš te države pa bi morale paziti, da s svojimi prepri in plemenskiimi borbami ne povzročajo škodo velikim državam, ki imajo mnogo večje in važnejše skrb, kakor pa miriti take nemirneže. Baš jugoslovenski notranje politični položaj pa neprestano ogrožajo plemenska in strankarska trenja, a poleg tega hoče Jugoslavija voditi še pustolovno zunanjo politiko (?). Jasno je, da ta država ne spoštuje mednarodnih zakonov, ki urejajo splošno mednarodno življenje in preko katerih ni mogoče iti. Jugoslavija nima zunanje politike, ki bi konvenirala njenim interesom. Jugoslavija ni v stanju, da sprejme prijateljstvo in obveze, ne more pa tudi odkloniti prijateljev, ki se ji vsiljujejo. Jugoslavija mora paziti na svoj notranji položaj in razširiti svoje mednarodne odnose tako, da pri tem upošteva obstoj velikih držav, ki so oborožene v miru prav tako, kakor v vojnem času. Če tega ne bo storila, bo imela stalno razburjenje v notranjosti in težke skrb na zunanju.

Komunistični proces v Beogradu

Beograd, 14. februarja. Včeraj je pričel pred beograjskim sodiščem največji komunistični proces, kar smo jih imeli doslej v naši državi (O večerajšnji razpravi poročamo na drugem mestu Op. ur.) Danes dopoldne se je nadaljevalo zasliševanje obtožencev. Vsi vztrajajo na tem, da so priznali tejanja, radi katerih jih obtožuje policija, samo pod najhujšim pritiskom. Obtoženi Gojko Samarčić je izpovedal, da so jih v beograjski glavnači strahovito trpinčili ter da obstoja tam cel inkvizitorski sistem. Zasliševali so jih navadno ponoči brez vsakih prič ter jih tako dolgo mučili, da so morali priznati. Prepelali so jih s puškami, obmetavali z vrečami, napolnjenimi s peskom, polivali z mrzlo vodo in si izmišljali najrazličnejše muke tako, da se ni prav nič čuditi, če so vsi obtoženci priznali vse to, česar so jih dolžili. Slično so izpovedali tudi vsi ostali obtoženci, ki so bili danes zaslišani. Razprava se popoldne nadaljuje.

Vihar v Krkonosih

Praga, 14. februarja. V Krkonosih divja zadnja dva dni silen vihar. Radi snežnih meležev so ceste za promet z vozovi in avtomobili nerabne. Oviran pa je tudi železniški promet. Telefonske in brzojavne zveze so večinoma prekinjene.

Dr. Košenina umrl

Po daljšem in težkem trpljenju je danes ob 2. zjutraj preminul zdravnik dr. Peter Košenina v 65. letu starosti. Pokojni je bil znan v najširših slojih Ljubljane, kakor tudi daleč v okolici, zlasti na Dolenjskem. Pred približno tremi leti si je po obisku nekega bolnika pozvil pri padcu levo roko. Iskal je sicer takoj zdravniško pomoč, toda nastale so tako velike komplikacije, da ni mogel več ozdraviti roke in je začel splošno hirati. Pokojni je bil navdušen turist in je gojil tudi plavalni sport. Bil je pred leti vedno prvi gost na Savi in se je kopal, ko še drugi Ljubljanci niso niti mislili na kopanje.

Pokojni je bil med delavskimi sloji kot zdravnik nekdanje okrajne bolniške blagajne in pozneje OUZD povsod zelo priljubljen kajti čutil je z delavci in jim skušal lajšati gorje.

Dr. Košenina je bil 4. julija 1863. rojen v Dragi pri Medvodah. Medicino je študiral na Dunaju ter je promoviral leta 1894. Pet let je bil okrožni zdravnik v Metliki, nakar se je preselil v Ljubljano, kjer je postal zdravnik tobačne tovarne in okrajne bolniške blagajne. Od leta 1926 ni mogel radi bolečin v roki izvrševati zdravniške prakse in je bil od OUZD kot uradni vpokojen. Pokojni je bil tudi več let železniški zdravnik.

Pogreb pokojnika se vrši v četrtek 16. t. m. ob 14. izpred njegovega doma. Cesta v Rožno dolino 6. na pokopališče na Viču. Blag mu spomin!

Pretirane vesti o tihotapstvu naših viržink

Dunaj, 14. februarja. Avstrijska finančna oblast je prišla na sled velikopoteznemu tihotapstvu viržink iz ljubljanske tobačne tovarne. Tihotapstvo je baje v zadnjem času zelo uspevalo. Ljubljanske viržinke so med avstrijskimi kadilci še posebno priljubljene, ker je bila ljubljanska tobačna tovarna že pred vojno specializirana na izdelavo viržink, ki so živale svetovni sloves.

Informirali smo se pri vodstvu tobačne tovarne v Ljubljani, kjer so nam izjavili, da o tihotapstvu viržink iz tovarne ni le ničesar znanega, nego je tudi malo verjetno, da gre v tej stvari za kako večje tihotapstvo. Konzum viržink je v zadnjem času celo še nazadoval. Verjetno pa je, da je skušal kak tihotapec iz Maribora pretihotapiti par škatelc cigar, ki pa jih je po vsej priliki nakupil v Mariboru. Ljubljanska tovarna pri tem tihotapstvu ni prizadeta.

ASQUIT NA SMRTNI POSTELJI

London, 14. februarja. Znani angleški zdravnik Asquit, ki je pred dnevi obolal na pljučnici, je na smrtni postelji. Včeraj zvečer je izgubil zavest in leži v agoniji. Napost smrti se pričakuje vsak čas. Vsa družina je zbrana ob njegovi postelji.

TANGERSKI SPOR PORAVNAN

Pariz, 14. februarja. Pogajanja med Francijo in Španijo glede tangerskega statuta potekajo ugodno in bodo bržkone že v kratkem zaključena. V vseh glavnih točkah bil že dosežen sporazum, ker je bila Francija napram Španiji zelo popustljiva. Gre samo še za vprašanje nove pogodbe. Francija predlaga, da bi se sklenila zaenkrat pogodba za dobo do leta 1930, nakar bi se avtomatično podaljšala, če bi je ena ali druga stran-ka v predvidenem roku ne odpovedala.

900 RIBIČEV V SMRTNI NEVARNOSTI

Berlin, 14. februarja. Ruski poslanik v Revalu je naprosil estonske oblasti, naj prisokodijo na pomoč 900 ruskim ribičem, ki so se pomorsrečili. Lovili so ribe v zmrzjenem morju, ko se je naenkrat odtrgala velikanska plošča, ki jo je vihar nato odnesel na odprto morje. Na ledeni plošči je 900 ribičev in 300 konj. Kakšna usoda jih je zadela, ni znano.

NA VRHUNCU STOJE NOGA VICE Z ŽIGOM KLJUČ
najboljše, najtrajnejše zato najcenejše

Iz ljubljanske kronike Usoda hčerke našega izseljenca. — Razno.

Tja na Westfalsko je odšel še pred vojno rudar Matija. V jamah je kopal in si služil vsakdanji kruh. Imel je čedno hišico in je bil zadovoljen s svojo družinico. Žena Marija je negovala otročiče. Prišla je svetovna vojna. Po vojni pa je nastala tam, kjer je bival, velika brezposelnost in lakota. Mati in oče sta umrla. Ostali so še nedorasli in nepreskrbljeni trije otročiči. Režetpli so se po svetu. Šli so s trehobuhom za kruhom. Okoli 18 let stara Marija se je zatekla v našo državo, v domačo vas, kamor je bila pristojna. Tu so jo negostoljubno sprejeli, kajti govorila je le nemški in nihče ji ni razumel iskala je kruha, a došla je kamen. Začel se je njen križev pot. Šla je v Maribor, upala je, da bo tam dobila primerno službo. Zaman. Prišla je v Ljubljano in iskala povsod primerno službo. Zastonj! Danes se je zatekla na policijsko direkcijo ter prosila, naj ji na kak način odpomorejo. Sirota je solznih oči prosila, naj ji pomagajo priti do poštenega zaslužka.

Manjše tatvine so na dnevnem redu. Na Sv. Petra cesti št. 8 stanujočemu trafikantu Antonu Plešku je neki vlomilec odnesel več razgladnic in celo vozni red. S čim se vse svedrovci zadovolje!

Pri mostu čez Iščo bi se včeraj kmalu pripetila težka nesreča. Avtomobil SL 1 937 je drvel z največjo brzino po Ižanski cesti v smeri proti Ljubljani. Pekovski pomočnik Lojze Tomažin je vozil z enovprežnim vozom tudi proti Ljubljani. Avto je zadel v voz in konja precej poškodoval. Nesproti je pa prišla nekje kmetica z jersabom na glavi. Ta se je tako prestrašila, da je omedlela in padla v globok jarek in bi bila kmalu utonila... Sofer bo imel sitnosti pred sodiščem.

Američan Dolfe Ančnik se je vračal domov po Poljanski cesti mimo znane gostilne pri Cuzaku. V bližini te gostilne ga je nadomoda oplazil s kolom po glavi nek znan Nimrod s Poljanske ceste. Poškodba je precej težka. Nimrod pride pred sodnika.

Ze dne 10. t. m. je izginil iz Ljubljane Božo Uhlman, sin godbenika dravske divizije. Star je 13 let. Pri neki gospe je dobil 150 Din, češ da potrebuje ta znesek za pretekta v Marijanišču. Od tega dne se deček ni več pokazal doma.

Gospod, res ne vem, kaj sem nocoj počel, tako je začel skesano govoriti Jože Svetlin v sobi dežurnega uradnika. Jože je včeraj po končanem delu napravil turnejo po raznih gostilnah. Pil je damlatina, doljenjski cvček in končno ča zelenega. Pripel je tudi v Kovatevo gostilno v Kolodvorski ulici. Tu je provociral pretop in je sam obil močan udarec v levo oko.

Mesarski pomočnik Janez Topli je že šest let pri konjskem mesarju Pušniku. Tam je kakor domač. Janez je že dva dni popaval in včeraj je prijadral na gospodarjev dom. Tu je robantil in divjal ter grozil gospodarju, da ga kar z velikim nožem zakolje, kakor prašiča. Kričal je nad njim:

— Moraš še danes krkniti!
Pušnik je pozval straznika, ki je rabijatnega Janeza odvedel v zapor. Pravijo, da ti-či vzrok vse drugje, kajti Janez je pravi korenjak in zdrav možak, ki včasih vrže svoje mačje oči tudi na prepovedan sad...

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.
Devize: Amsterdam 0—22.95, Berlin 13.565—13.595 (13.58), Bruselj 0—7.9285, Budimpešta 0—9.9508, Curih 1093.5—1096.5 (1095), Dunaj 8.0025—8.0325 (8.0175), London 277.13—277.93 (277.53), Newyork 56.8—57.0 (56.9), Pariz 300.50—302.50 (301.50), Milan 300.50—302.50 (301.50).

Efekt: Celjska 164—0, Ljubljanska kredita 135—135 (135), Praštediona 875—0, Kreditni zavod 160—0, Stroine 0—70, Veščev 140—0, Ruše 265—280, Stavbna 56—0, Šešir 125—0.

Lesni trg: Tendence neizpremenjen. Zaključeni so bili trije vagoni in sicer dva vagona remeljnov, smreka, jelka ostrorobnih, monte 3—4 m dolžine, debelina 48-68, 53-73, 58-78, 78-78, 98-98, franko vagon meja po 530 in 1 vagon bukovih parjenih piohov, ostrorobnih paralelnih očeljenih 27 in 38 mm, 50 in 60 mm od 2 metra naprej L. II. franko vagon nakladalna postaja po 950.

ZAGREBSKA BORZA.
Devize: Dunaj 801.75, Berlin 13.58, Milan 201.60, London 277.53, Newyork 56.90, Pariz 303.77, Praga 168.60, Curih 1095.

Inoz. borze.
INOZEMSKA BORZE.
— Curih. Beograd 9.1825, Dunaj 73.22, Berlin 128.98, Praga 15.41, Milan 27.54, Paris 20.44, London 25.9420, Newyork 890.

SLS in stanovanjska beda v Ljubljani

Kako so klerikalci pripravili sodnji dan v Ljubljani. — SLS ni niti v vladi niti v občinski skupščini ničesar storila za omiljenje stanovanjske bede v Ljubljani, a sedaj sabotira tudi delo v občinskem svetu.

Današnji »Slovenec« je zapisal v neki notici, da utegne stanovanjska beda postati 1. maja pravi sodnji dan. Menda ni treba še posebej naglašati, da se je ta sodnji dan pripravil, ko je bila SLS v vladi in minister za socialno politiko dr. Gosar.

Ni greh to, da se ukinja stanovanjski zakon, pač pa je greh, da vlada in vladna večina, ki sta sklenili ukiniti ga, nista ničesar ukrenili, da bi ukinitvev stanovanjskega zakona ne imela zlih posledic za tisoče stanovanjskih najemnikov, med katerimi prevladujejo gospodarsko najsišibkejši. Dr. Gosar je že od začetka februarja lanskega leta minister za socialno politiko, državni proračun in finančni zakon za tekoče leto sta bila sprejeta z glasovi poslancev SLS. Povodom značnega blejskega pakta in pobratimstva z radikalno klerikalno zahtevajo, da za koristi Slovenije ne bo skrbelo samo 20 poslancev SLS, ampak 130 klerikalnih. Iz vsega tega pa ni nastalo nič dobrega. Socialna beda je klerikalni režim z raznimi neomtemnimi ukrepi le povečeval.

Minister za socialno politiko dr. Gosar si je v finančnem zakonu za tekoče leto izposloval pooblastilo, da sme fond za brezposelne, ki je bil zbran iz zavarovalnih prispevkov in ki je naložen pri Državni hipotekarni banki, porabiti za zidanje delavskih stanovanj. Dr. Gosar in za njim vsi klerikalni listi so poudarjali, da je to edini pametni način reševanja brezposelnosti in stanovanjske krize, ker se bo brezposelnost pobijala s povečano možnostjo dela in ne bo treba dajati podpor, ki nič ne zaležejo, na drugi strani pa se bo omilila stanovanjska beda. S tolikim hrupom napovedana stanovanjska akcija dr. Gosarja ni rodila ničesar. Trese se se gore, rodile pa se niso niti miši. O delavskih stanovanjih, ki naj bi se po objubah dr. Gosarja gradila iz fonda za brezposelne, ni duha ne sluha. Pa tudi drugače ni vlada ob sodelovanju SLS ničesar storila za omiljenje stanovanjske bede. Dr. uradi so še vedno v zasebnih hišah, čeprav bi se z najemno, ki jo mora plačevati država, prav lahko amortizirale nove zgradbe za nje. Niti tega ni dosegla SLS v vladi, da bi se zgradilo v Ljubljani poslopje za Poštno hranilnico, čeprav je denar v to svrhu na razpolago in so bili že davno izdelani načrti.

Prav tako kakor v osrednji vladi, so pokazali klerikalci svojo brezbrzižnost za vprašanje omiljenja stanovanjske bede tudi drugod. Spomniti se je treba, da je ljubljanska občinska skupščina, ki je uvedla celo vrsto davkov, ki bodo predvsem obremenjevali mestno prebivalstvo, odklonilo predlog naprednega kluba v proračunski razpravi za l. 1927, naj ljubljanska občinska samouprava votira gotovo vsoto za ljubljansko stanovanjsko obligacijsko posojilo, čeprav je bilo to posojilo razpisano pod komisarijatom, ki ga je poudarjal klerikalni režim. Prav tako

je klerikalna večina tudi v jesenskem zasedanju ljubljanske občinske skupščine odklonila predlog, naj se določi v proračunu gotova vsota za stanovanjsko akcijo v Ljubljani. Niti 250.000 Din ni hotela dovoliti v to svrhu.

Z ozirom na to skrb, ki so jo pokazali klerikalci tako v vladi kakor v občinski skupščini za rešitev stanovanjske bede v Ljubljani, ni seveda prav nič čudno, če so se klerikalci abscentirali na zadnji seji občinskega sveta od debate o stanovanjskem vprašanju, ki je nastala povodom množičnih vprašanj stanovanj za 1. maj. Današnji »Slovenec« je objavil članek, ki polemizira z izjavo društva hišnih posestnikov, objavljeno te dni v listih, in ki pravi med drugim:

«Ne samo, da mora občinski svet ljubljanski zagovarjati stanovanjski zakon, temveč je njegova dolžnost, da skrbi za svoje kruto prizadete občane.»

Ali je mogoče to naslovljeno na SLS? Stanovanjski zakon je ukinitil dr. Gosar ob sodelovanju vseh poslancev SLS, kar se pa tiče ljubljanskega občinskega sveta, pa povodno ugotavljamo, da tvori njegov sestaven del tudi 19 klerikalnih obč. svetnikov, ki so baš s svojo odsotnostjo pri stanovanjski debati dokazali, da se ne zavedajo dolžnosti skrbeli za kruto prizadete občane. Sploh je značilno, da se baš klerikalci, ki so spravili Ljubljano v sedanjí obupni položaj, izogibajo stvarnemu delu pri reševanju stanovanjske bede.

Izgovor, ki ga je navedel »Slovenec« v svoji nedeljski številki, da klerikalci zato ne morejo sodelovati v občinskem svetu in v njegovih odsekih, ker volitve v odseke niso bile pravilno izvedene, je prazen. Klerikalci naj bi se volitve udeležili ter naj bi se ne abscentirali, pa bi bili po občinskem volilnem redu v odsekih močnejše zastopani, kakor so. Zakaj po klerikalnem mnenju te volitve niso bile pravilno izvedene, nam ni znano, je pa tudi postranski pomen za stanovanjsko bedo in razna druga socialna vprašanja v Ljubljani. Če bi klerikalci imeli resen namen delati v korist ljubljanskega prebivalstva, bi ne sabotirali dela v občinskem svetu.

Iz navedenega je jasno razvidno, da je odgovornost, ki jo nosi SLS za stanovanjsko bedo, ogromna. Na katerokoli stran se ozremo, povsod vidimo, da ni SLS ničesar storila za omiljenje stanovanjske bede v Ljubljani in da ni hotela pokazati obnobi priliki niti dobre volje, pomagati vsaj na skromen način ljubljanskemu prebivalstvu, ki se ga nasprotno spominja samo z nalaganjem novih davkov.

To je bilo potrebno ugotoviti, da bo popolnoma jasno, kje so krivci sodnjega dne, ki ga tudi »Slovenec« napoveduje za 1. maj — za praznik dela.

Hrvatske delavske organizacije proti načrtom ministra za socialno politiko

Zastopniki hrvatskih delavskih ustanov proti dr. Gosarjevemu načrtu uredbe o preosnovi delavskega zavarovanja.

Ministrstvo za socialno politiko pripravila uredbo, s katero bi se popolnoma preuredilo socialno zavarovanje. Zaradi tega je sklicala Delavska zbornica v Zagrebu za preteklo nedeljo anketo, na katero so prišli zastopniki vseh delavskih organizacij, ki so v evidenci Delavske zbornice, njeni člani in namestniki, delegati velikih županov na ozemlju Hrvatske in Slavonije, delegati SUZD v Zagrebu ter okrožnih uradov za zavarovanje delavcev na Hrvatskem in v Slavoniji in hrvaškega trgovskega društva »Merkur«.

Glavni referat je imel tajnik zagrebške Delavske zbornice Vladimir Pfeifer, ki je poročal, da bi po načrtu ministra za socialno politiko, ki je bil poslan vsem Delavskim zbornicam v izjavo, prenehali biti Osrednji urad za zavarovanje delavcev nosilec socialnega zavarovanja ter bi se njegove funkcije prenesele na okrožne urade. Naglašal je, da bi se z uresničenjem tega načrta omajali vsi temelji socialnega zavarovanja. Minister utemeljuje svojo uredbo z deficitom, ki je nastal pri posameznih okrožnih uradih. Tajnik Pfeifer je dokazoval, da se s predlagano uredbo ti deficiti ne bi odstranili, niti zmanjšali, ker niso nastali zaradi obstoja osrednjega urada, temveč zaradi gospodarske krize, kakor tudi zaradi tega, ker so iz splošnega zavarovanja izključeni železničarji in rudarji ter tako ni popolnoma izvedeno socialno zavarovanje.

Zastopnik Ujedinjenega radniškega sindikalnega saveza Jugoslavije Vilem Haramina je naglašal, da bi bilo potrebno izvesti anketo o načrtu zakona na zavarovanje delavcev proti brezposelnosti, ne pa da se forsira uredba o preosnovi zavarovanja za slučaj bolezni, s čemer se more delavsko zavarovanje samo omajati v svojih temeljih. S tem, da so se izvezi od splošnega zavarovanja železničarji, rudarji, poljedelski delavci in delavci, zaposleni v državnih podjetjih, se je onemogočila kalkulacija, ki je bila za podlago dolžni zavarovalnih prispevkov in podpor. Strokovnjak, ki je izdelal matematično stran zakona o zava-

rovanju za slučaj bolezni, je mislil na vse delavce v državi, kar je bilo merilo za prispevke in podpore. Ako bi ostalo pri prvotnem načrtu zakona, bi imeli zavarovanih 700.000 delavcev in ne samo 450.000. S čemer bi se zavarovalni dohodki zvišali in stroški sorazmerno znižali.

Pogreška je tudi, da ni še uveljavljen zakon o zavarovanju proti brezposelnosti, ker se delavci sedaj brez dela lajvajo za bojne, da s vsaj z bolniško podporo zagotovijo skromno prehrano. V breme bolniško - podporne patnoge zavarovanja so tudi mnogi onemogli stari delavci, kar bi ne bilo, ako bi bili zavarovani za slučaj onemoglosti v starosti in smrti. Razen tega je bil milijon dinarjev, ki bi jih imela država po zakonu o zavarovanju delavcev prispevati za delavsko zavarovanje, znižan na kakih 200.000 Din, dočim mora plačevati dnevnice uradnikov ministrstva, ki vrše nadzorstvo nad zavarovanjem urad za zavarovanje delavcev sam. Čeprav pa je bilo delavsko zavarovanje pomankljivo, je rodilo vendarle dobre uspehe, zgrajeno je bilo več statorijev, ambulatorijev, kar bi ne bilo mogoče, ako bi zavarovanje ne bilo unificirano. Po novi uredbi bi morali okrožni uradi skrbeli sami za lastna zdravilišča in okrevališča, vprašanje pa je, če bi bilo to mogoče spriči okrnjenega zavarovanja.

Z mnenjem predgovornikov so se strinjali tudi ostali govorniki, nakar je bila sprejeta resolucija, ki ugotavlja med drugim, da bi delavsko zavarovanje prišlo v še težji položaj, ako bi se pričela njegova demontaža, ki se v glavnem pripravila od strani ministrstva za socialno politiko iz političnih motivov. Nadalje zahteva resolucija, naj se zakon o zavarovanju delavcev izvede v celoti, predvsem pa uvede zavarovanje za slučaj starosti, invalidnosti, smrti in brezposelnosti. Istotako zahteva resolucija, naj se z izpremenjenim statutom in službenega pravilnika Osrednjega urada za zavarovanje delavcev poenostavi uprava, volitve delegatov glavnih skupščin okrož-

nih uradov ter službeni odnosi, s povečano odgovornostjo uslužbencev napram upravi in samoupravi delavskega zavarovanja, ter omogoči možnost službe v delavskem zavarovanju tudi sposobnim ljudem brez kvalifikacije. Takoj po poenostavljenju vojnega reda naj se po vsej

državi izvrše volitve delegatov v glavne kupčevne ter preneha z imenovanjem Slavov samouprav in komisarijev.

Resolucija je bila sprejeta soglasno in je bilo naročeno Delavski zbornici v Zagrebu, naj jo dostavi ministru za socialno politiko.

Klerikalci sovražijo Ljubljano

Utemljena je domneva, da SLS ni iskreno hotela sporazuma. — Lojalnost SDS. — Klerikalci rabijo Ljubljano le za svoj prestiž, njeni življenjski interesi pa jim niso mar.

SLS vest peče. Podobna je onomu, ki po gozdu hodi in žvižga, da si strah preganja. V dolgih člankih se trudi »Slovenec«, da bi dokazal, kako zelo je SLS hotela sporazumno delo na ljubljanskem magistratu in da je ne- »sporazuma« krivla le SDS. Ne bomo se več spuščali v to, kdo je hotel sporazum in kdo ne. Objavljen je bil avtentični tekst medsebojne korespondence, iz katere je razvidno, kdo je hodil okoli z nabasanim revolverjem in hotel zase na magistratu izglasiti absolutno moč z izključitvijo ne samo SDS, ampak tudi vseh drugih skupin, izvezeši morda zavestniško NRS. Sodba je za vse jasna in enoglasna: SLS se je tekom pogajanj in tudi neposredno pred razbitjem pogajanj obnašala tako, kakor se more obnašati le oni, ki se pogaja s tajnim sklepom, da bo pristal na sporazum le, ako dobi nadvlado, v nasprotnem slučaju pa bo sporazum onemogočil, saj ima itak odločilen vpliv tako pri velikem županu kakor v centralni vladi.

Samo iz te samozavestne in intransigentne miselnosti so mogli izvirati predlogi, da imej SLS podžupana, predsednika Mestne hranilnice in vse važne gospodarske odseke, da socialisti v odsekih ne smejo dobiti primerne zastopstva, da naj bo za uradniška imenovanja merodajna politična pripadnost itd. Kdor je hotel pošten in lojalen sporazum, takih zahtev ne bi smel staviti, ako si ne domišlja, da je samo on nekaj, vsi drugi pa nič SDS je prvi trenutek javno izjavila, da zase večinoma v odsekih in odborih ne reklamira, da zanjo vprašanje podžupana ne more igrati odločilnega pomena. SDS je hotela doseči lojalno sodelovanje vseh, prav vseh, čeprav bi bili potem sami v manjšini. V tem dejstvu je pač jaseen dokaz za to, kdo je hotel lojalen sporazum in kdo je hotel iz sporazuma zase kovati le politični kapital.

SLS je ponovno dokazala, da je za njo Ljubljano le teren političnih avantur, političnega izkoriščanja, da ona od Ljubljane hoče le, da ji pred svetom izven Slovenije da političen ugled in sijaj; ako ji tega ne da, potem na Ljubljani in njenih potrebah SLS ni ma interesa.

Kako živo se je to tudi v praksi pokazalo! SLS se ni posrežilo niti »vse ali pa nič« in zato je takoj pričela bojkotirati delo na magistratu. Ta bojkot je SLS napovedala ljubljanskemu prebivalstvu v času, ko mu prete najtežje socialne in gospodarske krize. SLS prezira in omalovažuje vse, njej je vse eno, kako se bodo rešila nujna socialna in finančna - gospodarska vprašanja — vse to

samo zato, ker ni mogla dobiti magistrata popolnoma v svoje roke. SLS ljubljani in njenemu prebivalstvu nocoj dati svojih političnih moči in moralnih sposobnosti na razpolago. SLS na seje občinskega sveta ne hodi, ona misli samo na to, kako bi z raznimi juridičnimi modrostmi vlagala pritožbe in z vsemi sredstvi ovirala delo. Tudi ako bi pogajanj med SLS in SDS sploh ne bilo in čeprav bi SDS ne izjavljala ponovno in tudi sedaj še svoje pripravljenosti za lojalno sodelovanje, bi se delo na magistratu moralo razvijati vsaj v okvirju zakonitih predpisov. SLS bi se po svoji moči morala udeležiti volitev v odseke in v njih zavzeti ono številno mest, ki ji po volilnem redu pripadajo. Iz jeze, da ni prišlo do sporazuma, vendar ne gre, da ena stranka kratkoma ob mizo udari in odide. Ali se SLS volitve v odseke tudi takrat ne bo udeležila, ko bo padla na 10 mandalov in jo nihče k sporazumu vabil ne bo?

S svojim nervoznim in intransigentnim stališčem bo SLS Ljubljani storila zelo slabo uslugo. Nikdar vjem, da so ji interesi mestnega gospodarstva nad vse strankarske interese sveti.

Občinski svet je na zadnji seji razpravljalo o najvažnejših socialnih problemih mesta: o zaščiti onih meščanov, ki bodo s 1. majem brez stanovanj na cesti in o ubožnem problemu. Tu bi imela SLS priliko, da bi dokazala svojo tako hvaljeno socialnost in smisel za prava vprašanja dneve življenja. Kaj brezstanovnice briga ali je fast SLS odvisna od podžupana, od teza, ali ima SLS pet ali štiri odseke? Oni hočejo stanovanja in hočejo, da se za to briga tudi SLS!

Za vse te stvari SLS nima interesa, ker ve, da njena politična moč itak ne sloni na mestnem prebivalstvu. Zakaj bi se SLS za mestno prebivalstvo zanimala, pa tudi ako bi bili vsi njeni pristaši? Saj so vendar napram bodočim klerikalnim političnim množicam mestni volitvi veliki manjšini. Teh politično-gospodarskih načel se je SLS vedno držala. Prav niti zato ni čudno njeno ponašanje v občinskem svetu. Ona se hoče samo malec politično poizkušati. O tem ne premišlja, kje bo občina dobila kredite, da bo krila vse obveznosti, katere je zlasti povečal zadnji klerikalni komisarijev sovset!

SLS je tudi v ljubljanskem slučaju dokazala, kdo je. Je stranka reakcionarnosti, političnega nasilja in — večno lepih čednosti — v besedah.

Pisane zgodbe iz naših krajev

Glad in volkovi v Hercegovini. — Redni zračni promet med Beogradom in Zagrebom. — Strašen zločin v pijanosti. — Afera dveh ruskih generalov.

V Hercegovini prebivalstvo strada in ni čuda da so se pojavili v vseh tudi sestradani volkovi, ki se podede v velikih čredah po hercegovskih gozdovih in napadajo domače živali po vaseh. Pred dnevi je pasel mlad pastir čredo ovac. Ker je pritisnil mraz, se je pastirček potuhnil v pečino. Nenadoma se je pojavil velik volk, zapodil se je med ovce in pograbil največjo. Slučajno je prišel mimo lovec, ki je nameril na požrešnega volka ter sprožil. Nesreča je hotela, da je v tem hipu planil iz svojega zavetišča pastirček, da bi odpodil volka s kamenjem. Pastirček se je zgrudil na tla, zadet v nogo. Prihiteel je lovec in nesrečnemu pastirčku obvezal rano. Medtem je izginil volk z ovco v gozd. Znano je, da Rdeči križ organizira po vseh hercegovskih srezih svoje podružnice, da bi tako lažje odpomogel stradalocemu prebivalstvu. Prebivalstvo ter civilne in vojaške oblasti pomagajo Rdečemu križu pri tej človekoljubni akciji. Delegati so izjavili, da živi ljudstvo zlasti v bileškem srezu v velikih bedi. Vsem preti smrt od gladi. Nekateri meljejo leskove mačice in iz tega delajo kruh. Večina pa ni tako srečna, da bi imela še to. Prebivalstvo je od gladi popolnoma otopelo. Seljaki teka po vaseh kakor brezumni in se skrivajo pred tuji. Delegati Rdečega križa razdeljujejo hrano med stradalocje seljake.

Progi 8 do 9 ur. Aviona nosita ime »Zagreb« in »Beograd«. Avion bo odletel vsako jutro ob 8.15 uri iz Zagreba in bo dospel ob 10. uri v Beograd. Z aerodroma v Bežaniji pri Zemunu bo odletel avion ob 16. uri in dospel ob 17.45 v Zagreb.

V Brodu se je predvčeršnjim odigrala strašna rodbinska tragedija. Go. stilničar Gjuro Lonški je bil na obisku s svojo ženo. Ko sta se proti večeru vračala domov, se je začel Lonški, ki je splošno znan alkoholik, pripraviti z ženo. Preprij se je nadaljeval doma in zakonca sta se začela pretepati. Lonški je bil močno vinen in v pijanosti se je trenutno razsrdil. Pograbil je na steni visečo lovsko puško in ustrelil svojo ženo. Nesrečnica se je zgrudila v mlaki krvi na tla, smrtno zadeta v prsa. Pobrešneli mož je ustrelil na ženo iz neposredne bližine. Lonški se je tako preplašil, ko je zagledal svojo mrtvo ženo v mlak krvi pred seboj da niti ni mogel klicati na pomoč. Sosedje so čuli strel v gostinčarijevi hiši in so prihiteeli gledat, kaj se je zgodilo. Lonški se je hipoma streznil in se sam javil policiji. Izjavil je, da je hotel ustreliti samo proti stropu, da bi ženo ustrašil. Nesreča je hotela, da je pogodil ženo v prsa. Policija je morilca pridržala v zaporu.

Pred letom je izdal v Vel. Bečkereku ruski general Arkadij Spakovski knjigo »Zena«, v kateri ostro obsoja ne-naravno življenje ruske žene v inozemstvu. V ruskih emigrantskih krogih je knjiga vzbudila veliko pozornost pa tudi veliko ogorčenje. Ruski emigranti so sklicali posebno zborovanje, ki mu je predsedoval general Sostakov, in sklenili bojkotirati generala Spakovskega. Spakovski je odgovoril na ta sklep v časopisih in je ostro napadel tudi generala Sostakova. Razvila se je tiskovna pravda, v kateri je bil Spakovski oproščen. Sostakov pa obsojen na plačilo sodnih stroškov. Proti tej razsodbi se je pritožil sedaj general Sostakov. Predvčeršnjim se je proces obnovil pred sodiščem v Vel. Bečkereku. Med obravnavo so nastale ostre debate med zagovornikom obeh generalov. Dr. Vojislav Došen, zagovornik generala Spakovskega je izjavil, da se z izjavami generala in knjigi »Zena« popolnoma strinja. Močno je celo razžalil rusko ženo, ruskega kmeta in prejšnjo rusko armado. Obravnava je bila preložena. Za razsodbo v tej častni aferi dveh ruskih generalov vlada v Vel. Bečkereku veliko zanimanje.

Beleznica

KOLENDAR.

Danes: Torex, 14. februarja 1928; katoličani: Zdravko; pravoslavni: 1. februarja, Cvetna.

Jutri: Sreda, 15. februarja 1928; katoličani: Ljuboslava; pravoslavni: 2. februarja, Sretenje G.

DANAŠNJE PRIREDITVE.

Drama: »Sodnik zalamejske. C. Opera: »Miloševa ženitev«. A. Kino Matice: »Ob zori«.

Kino Dvor: »Svetovna vojna«. DEZURNE LEKARNE. Danes: Bohine, Rimska cesta, Levstek. Resljeva cesta.

Prosveta

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani

Drama. Začetek ob 20. 14. februarja, torex: Sodnik zalamejske. Red C. 15. februarja, sreda: Nedeljski oddih, premiera. Premierski abonma. 17. februarja, petek, zaprt. 18. februarja, sobota ob 16.: Snežulica in skratke Otroška predstava pri izredno zniž. cenah. 19. februarja, nedelja ob 15.: Pepelka. Iz ven. ob 20.: Nedeljski oddih. Izven. Opera. Začetek ob pol 20. 14. februarja, torex: Miloševa ženitev Red A. 15. februarja, sreda, zaprt. 16. februarja, četrtek: Ples v maskah Red D. 17. februarja, petek: Zmagovalca oceana, opereta. Red C. 18. februarja, sobota: Marta, premiera. Premierski abonma. 19. februarja, nedelja ob 15.: Zaljubljen v tri oranže. Ljudska predstava pri zniž. cenah.

Betettov jubilej. Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani opozarja vse ljubitelje in spoštovalce moistra pevcev z. Julija Betetta, da se vrši slavnostna predstava v proslavo 25letnice njegovega umetniškega delovanja v soboto dne 18. tm. in ne kakor je bilo prvotno nameravano z. v četrtek, dne 16. t. m. Predprijava vstopne se vrši v operi in vellojo že eventualno kupljene vstopnice mesto za četrtek za soboto. Vprizori se Flovtova opera »Marta«, v kateri igra slavilencev vlogo bogatega kumpka Plumketa.

»Miloševa ženitev« za abonente reda A se poje danes večer v ljubljanski operi v občinski zasedbi. Opozarjamo, da je to zadnja abonentska predstava iz izvirne ingoslovenske opere.

Ljubljanska drama vprizori danes Kaldersonova »Sodnika zalamejskega« za abonente reda C.

Coward »Nedeljski oddih«. Premiera te izredno duhovite in zabavne komedije, delo ameriškega pisca Cowarda se vrši v sredo večer ob 20. uri v ljubljanski dram. »Nedeljski oddih« (Week - end) si je osvooil cel svet in danes s svojo duhovito in zabavno vsebino razveseljuje vse. Ljubljanska zasedba je sledeča: Judita Bliss — ga. Medvedova. David Bliss — g. Kralj. Sorel Bliss — gđ. Silva Danilova. Simon Bliss — g. Jan. Mira Arundel — gđ. Debellakova. Rihard Greatham — g. Gregorin. Jackie — Coryton — gđ. Vida. Sandy Tyrrell — g. Cesar in Klara — gđ. Rakarjeva. Delanje se vrši v veliki sobi na letovišču v Cookhandu. Režija je v rokah profesorja z. Osipa Šesta. Nova inscenacija pa se je napravila v gledališki slikarni po osnutkih scenografu akademičnega slikarja prof. Vavpotiča. Premiera se vrši na premierski abonma.

Ce hočete mladini privoščiti malo neskaljenega veselja pošljite jo v soboto, dne 18. tm. ob štirih popoldne v ljubljansko dramo, kjer bo kraljevala na dramskem odru Snežulica in njeni skratke. Cene za to predstavo so tako nizke, da je tudi najširokomeštemu otroščiču omogočen vstop ta dan v gledališče, saj se dobe stojišča po 2 Din in 1 Din, sedeži po 4, 6, 8 in 10 Din. lože pa 40 Din.

V Ljubljanski drami gostuje v sredo dne 22. t. m. z. Kohout Edvard, prvak Narodnega divadla v Pragi. Odlični gost igra naslovno vlogo v Shakespearijev tragediji »Hamlet«. Predstava se vrši kot izven predstava ter opozarjamo na nio vse ljubitelje slovenske drame.

Na jadranski obali

Izložbe ljubljanskih narodnih tvrdk so okrašene z fotografijami slikami Raba ter opozarjajo na veliko manifestacijo, ki se vrši ob priliki maskerade Sokola in Taboru za propagando naših letovišč. V izložbi tvrdke J. C. Mayer se nahaja velika potniška ladja, ki je od br. Josip Zabek-a zgrajena v knjigovozniški Delniške tiskarne. — Ljubljanski mostovi so okrašeni z velikimi plakati, ki opozarjajo napredno Ljubljano na večer 18. februarja na Taboru, kjer se bo vršila velika propagandna prireditve za naš Jadran, ob prisostvovanju najširših slojev naroda. Bo to gotovo ena najlepših prireditvev, brez vsake prislilnosti in trdote, nasprotno vsakdo se bode počutil, kakor bi bil stvarno na letovišču krasnega Raba.

Dekoracije za ta večer so pravo umetniško delo. Ves veliki Tabor bo spremljen v nam priljubljen Rab, kjer pod žgočim južnim solncem med cvetočimi aloami in pelmami obide človeka nova svežost in toplota srca ter se vsakdo počuti kakor mladostno preroljen — ves nov! Ponovno pripravljamo, pri kostumiranju ozirati se na obliko, odgovarjajočo obalskim kopalnicam v vročih letnih dneh. Prednja četa naša oblika kakor pri gosopidih, tako tudi pri damah. — Maske imajo največjo svobodo v izbiri kostuma in le upravičeno pričakovanje, da bo ta prireditvev originalnosti daleč prekoslila vse dosedanje in bo v splošnem vzeto gotovo najlepša in najzabavnejša ter bo v vsakem pogledu v čast naši beli Ljubljani. 1409

Dnevne vesti.

— Odlikovanje dr. F. Tomiška. Prezident češkoslovaške republike je odlikoval odvornika v Ljubljani dr. Frana Tomiška za njegove zasluge na polju turisticke in za pospeševanje sportnih odnošajev med Jugoslavijo in Češkoslovaško z redom Belega leva IV. stopnje. V soboto mu je izročil visoko odlikovanje tukajšnih češkoslovaških konzul dr. Resl.

— Vpokojitev srednješolskih profesorjev. V prvem ministru je podpisal ukaz o vpokojitvi večštevila srednješolskih profesorjev, ki imajo že polna službena leta. Podpisani so tudi ukaz o vpokojitvi nekaterih šolskih nadzorov.

— Državni uradniki za svoje pravice. V nedeljo dopoldne se je vršil v Zagrebu protestni shod železničarjev in poštarjev, katerega so se udeležili tudi drugi državni uradniki. Sprejeta je bila obširna resolucija, v kateri državni uradniki med drugim zahtevajo, naj vlada spoštuje zakone in pridobljene pravice, naj osigura državnim uradnikom minimum eksistence in kulturnih potreb, naj se državna uprava depolitizira in naj vlada poskrbi, da se bo zakon o zaščiti delavcev točno izvajal.

— Češkoslovaške ljudske šole v Jugoslaviji. V Jugoslaviji biva nad 120.000 Češkoslovakov, ki so večinoma naši državljanji. Našeljimi so povečini v skupinah in sicer Slovaki (okrog 60.000) v Bački, Banatu in Sremu, Čehi (tudi okrog 60.000) pa na Hrvaškem in deloma v Bosni. Slovaki so vsi Jugoslovenski državljanji, Čehi pa ne. Slovaki so imeli svoje ljudske šole že za časa Avstro-Ogrske. Po prevratu Beograd ni kazal posebnega razumevanja za slovaško prebivalstvo. Prosvetno ministru je izdalo l. 1921. naredbo, po kateri se mora že v prvem razredu slovaških ljudskih šol poučevati državni jezik. Druga naredba iz l. 1925. pomeni konec slovaškega šolstva v Jugoslaviji, kajti peti in šesti razred slovaških ljudskih šol sta bila odpravljena in uveden je bil samo srbski pouk. Ko je postal prosvetni minister dr. Kumanudi, je to odredbo razveljavil in odredil, da se mora poučevati v prvem in drugem razredu slovaških in čeških ljudskih šol samo v češčini oziroma slovaščini. V tretjem razredu se poučuje češkoslovaško in jugoslovenska narodna zgodovina. V višjih razredih se poučujejo samo narodni predmeti v državnem jeziku, vse drugo pa v češčini oziroma slovaščini.

— Novo postajališče. S 15. januarjem je bilo otvoreno na progi Ogulin - Split med postajama Plavno in Podjane postajališče Otan za potniški in prtljajni promet. Od postaje Plavno je oddaljeno novo postajališče 3,8. od Podjane 3,1 km. Na tem postajališču se ustavljajo od 15. januarja vsi potniški in mešani vlaki.

Samomor dunajskega bankirja

Na Dunaju se je obesil podpredsednik znane tvrdke Nagel & Wortmann, Robert Wortmann. — Vzrok samomora je finančni polom podjetja, ki je napovedalo konkurz.

V četrtek se je obesil na Dunaju šef tvrdke Nagel in Wortmann, borzni svetnik Robert Wortmann. Tvrdba je napovedala v petek dopoldne konkurz. Wortmann je bil popoldne še na borzi, od koder je odšel v svojo pisarno in se zaklenil, češ da je potreben počitka. Ker ga proti večeru še vedno ni bilo iz pisarne, so vrata odprli in našli Wortmanna obesnega na zidu. Na njegovi pisalni mizi je ležalo več poslovnih pisem, v katerih pravi samomorilec, da se je naveličal življenja in da je bil tako nervozen, da si ni znal drugače pomagati. Wortmann je bil 58 let star. Več let je bil borzni svetnik, zadnje čase pa podpredsednik borzne zbornice.

Njegov tragični konec je posledica prevelikega zaupanja v avstrijske vrednostne papirje in avstrijski denarni trg. Wortmann je bil največji optimist na borzi. O Kruppovih akcijah ni nikoli dvomil in tako se je zgodilo, da je plačal svoj optimizem ne le s premoženjem, marveč tudi z življenjem. Njegovo podjetje je imelo zadnje aktivno bilanco l. 1924. pozneje je pa moralo vedno doplačevati pri številnih industrijskih podjetjih in spekulacijah. Lani je zaključilo bilanco s 3 milijonsko izgubo. Finančni krogi so prepričani, da se podjetje sploh ne da rešiti. Če bi se bil Wortmann obrnil na številne bogate prijatelje, bi se bilo morda dalo kaj napraviti. Tako je pa sam preprečil sanacijo nekaj takoli solidnega podjetja. Tvrdba ima tri dolžnike, proti katerim stoji 830 upnikov. Denarni zavod na Operngasse so že v petek zaprl. Samomorilecvin sin je napel vse sile, da reši tvrdko, kar se mu pa ni posrečilo, tako da je moral zaprositi za prisilno poravnavo.

Mož s 600 ženami

Pred dunajskim senatom se te dni zagovarja nevaren mednarodni pustolovec, bivši igralec Anton Dobruška. Mož je obtožen raznih sleparij, zlasti pa, da je lani osleparil nebroj žensk, katerim je obljubil zakon. Na ta način je osleparil baje 600 naivnih deklet in vdov.

Indijski St. Moritz

Kdo bi si mislil? Tudi Indijci so odkrili svoj St. Moritz. V deželi tropičnega podnebnja, ki dosedaj ni poznala zimskega sporta, se Indijci pravi marljivo smučajo in uredili so si idealno zimsko letovišče. To zimsko letovišče se nahaja v zapadnem delu kneževine Kašmir. Imenuje se Gulmarg in leži 3000 m visoko. Pozimi je pokrito z visokim snegom, teren je zelo prikladen za sankanje in smučanje. Odkrili so ga Angličji. Leta 1917 so se pojavili prvi angleški častniki s smučmi in sankami v Gulmargu. Indijci so se sprva smejali, ko so ga spoznali, da je stvar resna, so se tudi sami lotili zimskega sporta. In kmalu se je zimski sport uveljavil tudi v Indiji. Dokaz temu je, da je bila nedavno ustanovljena zveza indijskih smučarjev.

Dobruška ni baš posebno prikupne zunanosti, ima pa silno namazan jezik. Naravnost drastičen je primer, kako je oskubil neko 50-letno žensko, ki ji je obljubil, da jo poroči. Priletna ženska je služila pri grofu Karolyju že dolgo let in si je prihranila prav lepe denarce. Dobruška pa ji je denar do zadnjega vinarja izvalil. Se več! Ženska je bila tako prismojena, da si je pustila izdreti zlate zobe in jih prodala. Lopovu pa tudi to ni zadostovalo. Ko je nesrečno žensko popolnoma oskubel, jo je pregovoril, da je okradla tudi svojega gospodarja. In tako je nesrečnica izgubila tudi službo.

Pretep med Američani in črnci

Montmartre, nočno zabavišče Pariza, je tudi med Američani, ki prihajajo v Pariz, zelo priljubljen. Suhi in trezni Američani v Parizu pozabijo na vse predpise prohibicije in udajajo se veselju in krokanju. Močna francoska vina imajo na Američane seveda precejšen vpliv in dogodi se, da se ga nasrkajo in da v pijanosti ne delajo časti svojemu narodu. Tako je lani na Montmartru popivala družba veselih in petičnih Američanov. Pošteno so se naležili božje kapljice, nato so pa razgreti kolovratili po Montmartru, ugrabijo, kakšno bi Parizanom zagodili. No in so se spravili nad male marmornate mizice, ki so stale pred neko kavarno. Odvili so vijake, s katerimi so bile marmornate plošče pritrjene na stola in nato plošče uporabili za disk. Razbili so okoli 15 plošč in napravili kavarnarju 50.000 frankov škode. En «disk» je priletel tudi nekemu pasantu med rebra in ga občutno poškodoval. Druga dva dne so vsi škodo do zadnjega vinarja poravnali, prizadeti pasant pa je prejel 5000 dolarjev odškodnine.

Pustno soboto 18. t. m.

Velika Maskarada Sokola I

«Ob Jadranski Obali» — Tabor

Uspuh ženske v arhitekturi

V Londonu in po vsej Angliji je te dni završalo! Mlada, jedva 29-letna angleška arhitektinja Miss Elizabeth Scott je v ostri mednarodni konkurenci zmagnala nad 70 moškimi, ki so tako kakor ona poslali svoje načrte za zgradbo novega gledališča v Londonu, ki bo posvečeno Shakespearu. Svoje načrte so poslali znameniti angleški, ameriški in celo francoski arhitekti. Gledališče je projektirano na kraju, kjer je stal bivši Stratford - on - Avon teater, ki je leta 1926 pogorel. Razsodišče, na čelu mu arhitekt Mac Kenna, je končno izbralo šest načrtov in izmed teh šestih prisodilo prvo nagrado gđ. Scottovi... V razsodišču je bil tudi Bernard Shaw, ki je bil mnenja, da je načrt Scottove kljub temu, da so tudi ostali sijajni, najboljši.

Iz Ljubljane

— Pomlad prihaja... Danes je sv. Valentin, ki ima ključ od korenin. Nastalo je pravo pomladansko vreme, toplo in jasno. Pilec - pevke so se začele živahno odzivati v tivolskem gozdu. Zjutraj je sekundni lepemu koncertu tudi skovir s svojim ropotajočim basom. Senice in penice se oglašajo veselo, tudi žilinkovci so postali veselejši in se oblačijo v svatovsko odejo. Upajmo, da ostane lepo vreme nekaj dni, kajti barometer se dviga. Snoti je kazal 756, termometer 0,6° C pod ničlo. Danes zjutraj ob 7. je kazal barometer 758,2, termometer 4° C nad ničlo, opoldne pa barometer 758,5, termometer 13° C nad ničlo. Krasen je danes razgled na Kamniške planine z Dunajske ceste, kakor tudi z raznih razglednih točk.

Iz Celja

— Porotniki za prvo porotno zasedanje v Celju, ki se prične dne 3. marca, so izžrebani. Zanimivih slučajev v tem zasedanju ne bo.

— Zveza privatnih nameščencev Jugoslavije, podružnica Celje ima redni občni zbor v sredo, dne 15. tm. ob 20. uri v restavracijskih prostorih Narodnega doma.

— Iz poslovnega sveta. Novo modno trgovino sta na kralja Petra cesti otvorila gospa Pašk in družabnik.

Petr Soljurg:

Boljševiški vohun

Roman

III.
Bankir Samuel Kinghead je ovdoval med svetovno vojno. Njegova žena hči veletrgovca Jamesa Firwooda iz City v New Yorku, ga je osrečila s hčerko - edinko Luiso. Sirota se je prehladila in pljučnica je prestrigla njegovo življenje. Na smrtni postelji se je težko ločila od hčerke, ki je bila stara takrat komaj deset let. Za njeno bodočnost je sicer poskrbel, ker je dala prepisati vso svojo ogromno dohodo na miss Luiso, vendar se je pa težko ločila od sveta, ker je morala zapustiti tako mlado hčerko.

Hčerka je bila preskrbljena z bogato doho, toda uboga mamica ji ni mogla preskrbeti angela varuha, ki bi namesto matere vodil in ščitil slabotno dekle, ki bo morala rasti v palači kot planinska roža na zaprašanem oknu.

Kinghead je nedvomno ljubil svojo ženo in oboževal svoje dete. Toda bogati ljudje, ki sučejo z zlatom in srebrom obteženo kolo, nimajo mnogo časa, niti resne volje, da bi skrbeli za srce in dušo mlade deklice. Zato prepušče skrb za njo domačim učitelcem, guvernantom, družabnicam in dobremu bogu.

Umirajoča gospa Kingheadova se je spomnila v svoji nesreči, da stanuje tu v najvišjem nadstropju palače Solarček, kakih pet ali šest let starejši od Luise: Georg Clowey, nečak gospoda Kingheada, ki je jedel kruh po stričevi milosti in se pridno učil, da bi mogel pozneje sam služiti vsakdanji kruh.

Gospa Kingheadova je dobro vedela, da Georg obožava svojo sestrično Luiso in da zaupa Luiso Georgu morda bolj, nego lastnemu očetu. Vedela je, da je Georg njen najljubši prijatelj in tovariš in zato je dala uboga gospa pred smrtjo poklicati Georga in mu naročila, naj pazi na Luiso, naj bo njen svetovalec in zaščitnik. Georg je poljubil teti roko in solzljivi oči je prisegel, da nikoli ne bo zapustil Luise, da bo pazil na njo in jo ščitil in da je pripravljen tudi umreti, samo da reši Luiso preteče nevarnosti.

Tako je prisegel deček, toda umirajoča gospa mu je verjela. Prosila ga je, naj se nagne k nji in mu zašepeta na uho:

—Pazi mi na Luiso, pazi na njo kakor na punčico svojega očesa in tvoja bo.

Gospa Kingheadova se je junaško borila s smrtjo, vendar ji je pa podlegla.

Kingheada je ženina smrt zelo potrla. Več mesecev je bil ves iz sebe tako, da ni niti opazil, da sta otroka vedno skupaj in da sta že prebolela smrt dobre mamice odnose tete. Šele ko je čas zacelil tudi njegovo rano, se je spomnil Kinghead svojih dolžnosti do Luise.

Preskrbel ji je ne le guvernanto, marveč je najel tudi razne učitelje, da bi učili mlado miss, Georga so zopet poslali v najvišje nadstropje, da bi lahko nemoteno študiral, kajti Kinghead je nameraval zaposliti sina svoje umrle sestre v svoji tovarni.

Kinghead je imel sicer rad svojo sestro Maud, ni pa mogel trpeti svo-

jega vsaka Clowya, kajti gospod Clowey s svojimi podjetji ni imel sreče. Namesto da bi si nabasal mošnjo z dolarji, je napovedal konkurz in sicer tako pošten konkurz, da mu ni preostajalo drugega nego da si požene krogo v glavo. Clowey je bil gentleman od pete do glave in zato ni dolgo odlašal obupnega čina. Toda ta smrtonosna krogla je zadela tudi njegovo ženo moralno. Gospa Cloweyeva je po tragični smrti svojega moža zbolela in kmalu umrla.

Kinghead ni imel pravega povoda, da bi sovražil siroto in zato je vzel Georga v svojo palačo.

Ko je izpolnil Georg osemnajsto leto, ga je uvedel Kinghead v svoje pisarne in Georg, ki ni nič kaj zaupal stričevi milosti, se je učil umetnosti, kako dela denar zopet denar.

Georg je bil še vedno član bankirjeve rodbine, toda pri tem ni nikoli pozabil, da je čisto navaden uradnik ogromnega podjetja Samuela Kingheada. Z Luiso se je sestajal redno vsak dan in zaljubljenca sta znala vedno najti trenutek, da sta pokramljala med štirimi očmi in si povedala, kaj sta čez dan počela in kaj jima teži srce. Georg Clowey je zvesto izpolnjeval svojo obljubo in prisego, dano umirajoči teti.

Toda vse se je izpremenilo, ko se je pojavil v četrtem letu po svetovni vojni v najboljši coloradski družbi grof Enoelmann, čigar listine so pričale, da je nemški grof iz vzhodne Prusije. Iz njegovega pripovedovanja je bilo razvidno, da ni mogel prenašati poljske nadvlade. Prodal je raje svoja veleposvetva in odpotoval v Ameriko, da bi tam v miru preživel do smrti.

Grof Eugen Enoelmann je imel pred seboj nedvomno še mnogo let, ker je bil star komaj petindevet let. Njegova sestra kontesa Klotilda, ki je spremljala brata v Ameriko, je pač lahko upala, da ji v novi domovini ne bo manjkalo ženinov. Bila je lepa, duhovita, mlada, zelo bogata, skratka, imela je vse kar potrebuje nevesta, za katero se bogati kavalirji kar trgajo.

In res so se ji made kmalu izpolnile. Grof Eugen Enoelmann je naložil svoje ime in premoženje pri bankirju Kingheadu in tako se je kmalu razvilo iz trgovskih stikov družabno občevanje. In predno je minilo pol leta, od kar je stopila kontesa Klotilda na ameriška tla, je bila grofova sestra gospodinja v palači bankirja Kingheada.

Mlada mačeha je sprejela osirotelo dekle z odprtimi rokami in miss Luisa je pozdravila novo mamico iskreno, radostno. Samuel Kinghead je izbral dobro Njegova druga žena je bila palača in v njej in ponos. S svojo lepoto in naobraznostjo, okusom in ljubeznjivostjo si je kmalu pridobila ne le spoštovanje, marveč tudi splošno občudovanje. Kdor je bil povabljen v bankirjevo palačo, se je požuril, da izrazi lepi in ljubeznjivi gospodnji svoje simpatije. Grof Eugen Enoelmann je živel mirno in trezno Bil je vnet član večjih klubov, rad se je udeleževal lova še raje je pa potoval. Bil je ves navdušen za lepoto ameriških prerij, gozdov in gor. Često je odpotoval za več mesecev in po povratku je zaba-

NA PUSTNO SOBOTO 18. FEBRUARJA V K. A. J. N. -

DOSTOJNE MASKE SO DOBRODOŠLE!

ZABAVNI VEČER GRAFIKE

GOŠKA DEJAV. DIVEZ
PLES
IN JAZZ-BAND BOND

ZACETEK OB 8. URI VEČER
VSTOPNINA DIN 15.-

val člane kluba s pripovedovanjem o drznih lovih in romantiki Narodnega parka ali Skalnatih oor.

Grof ni vedel, da se mudi v Colorado dr. Ibrahim Mordet, ker je bil zopet na potovanju. Vrnil se je drugi ali tretji dan po nesrečnem dogodku v Kingheadovi rodbini. Bil je zelo hud na stro, da je povabila v svoje salone človeka, o katerem ne ve nič drugega, nega da meša ljudem glave z dvomljivimi vedami.

Dogodek v bankirjevi rodbini je razburil vse prebivalstvo. Ljudje so govorili samo o bankirjevi hčerki in zakonem dr. Mordetu. Po mestu so se širile najrazličnejše vesti, med njimi seveda tudi fantastične. Iz novin se ni dalo zvedeti nič podrobnega. V dnevniku »Colorado City Reporter« je sicer izšla notica, da je duševno in telesno stanje miss Luise Kingheadove, hčerke bankirja S. K. Ave 48-50, resno, da je popolna apatičnost in telesna slabost nedvomno posledica poizkusov vsemogočnega sleparja dr. Ibrahima Mordeta, toda ta notica ni mogla pomiriti razburjenih duhov. Naravno da se je oglasilo tudi mnogo ljudi, ki so držali za dr. Ibrahimom Mordetom in trdili, da je njegov dokaz fenomenalen. Kajti doktor je šel samo mimo in ni rabil nobenih trikov, a medij se mu je udal.

Če bi vrtoglavi deček in dr. Pratt ne povzročila nepotrebne zmešnjave, bi dr. Mordet prav lahko dokazal, da je njegova teorija resnična. Zakaj so odnesli bankirjevo hčerko, ki je bila baš na tem, da se spoji z duhom? Zakaj niso počakali, da bi se proces normalno razvil? Dr. Ibrahim Mordet je ohranil mirno kri in samozavest učenjaka, ki ve vnaprej, kaj se bo zgodilo. Ne brani se, ne jezi se, marveč čaka mirno na to, kaj poroče občinstvo. Ko pa spozna, da je pamet in predvarnost podlegla neumnosti, se zaničljivo nasmeje in odide.

Ker parlament ob tem času ni zasedal in ker tudi drugih senzacij ni bilo, so priobčevale novine obširne članke. Eni so hoteli razkrinkati pustolovca Mordeta, drugi so pa kovali njegovo ime med zvezde. Samo o ubogi miss Luise novinarji niso mogli ničesar zvedeti, kajti dr. Pratt je prepovedal celo domačim hoditi v njeno spalnico.

Toliko se je pa vendar zvedelo iz palače, da je dr. Pratt pregovoril bankirja Samuela Kingheada, da mora poslati svojo hčerko Luiso v kako manjše

letovišče, da se pomiri in okreva. Dr. Pratt je cenil naravo kot najboljšo pomočnico zdravniške vede in ko je obljubil, da Luise ne zapusti, marveč da smatra za svojo najsvetejšo dolžnost vrniti jo rodbini zdravo, je Kinghead privolil. In čudno, niti oospa Klotilda ni ugovarjala, vendar je pa ni mikalo preživeti nekaj tednov v kakem zapadnem letovišču.

IV.
Vsi, ki so se ta čas udeleževali v javnih tribunalih ameriških novin burnih debat kot odmeva na dogodek v rodbini Kinghead v mestu Colorado City, niso niti slutili, da je bila poslana 28. aprila s posebnim kurirjem iz pisarne vrhovnega državnega pravdnika Attorney - General v Washingtonu državnemu pravdniku pokrajine Colorado v Denveru strogo zaupna naredba.

Kaj je razburilo duhove mirnih prebivalcev Colorada? Šlo je za neobičajno špekulacijo s človeškimi čustvi in človeško dušo, za zagonetno in nalezljivo bolezen, ki je bila tem strašnejša, ker je imela nekaj skupnega s spanjem z odprtimi očmi.

Colorado se je izpremenilo večnoma v norišnico. Colorado je postalo pazorišče čudežev.

Colorado je dalo življenje modernemu proroku.

Kdo bi tega ne verjel?

Kar na lepem, kakor pravljica prikazen, se je pojavil iz dolgočasnega vsakdanjega življenja duh, ki ga poprej nihče ni poznal, o katerem ljudje niso ničesar slišali, o katerem se nikomur niti sanjalo ni, duh, podoben strupeni roži na črnem močvirju nevednosti, rojen v gnojnici povojne nemarnosti in oboževanja zlatega teleta. Naj-

groznejši njegov znak je bila za trezno misleče ljudi preprosta zunanja oblika, ki se je skrivala pod kramarsko fantastičnostjo in misticizmom. To je vplivalo opojno na množice, kakor močan alkohol anarhističnih gesel. Težko si mislimo na svetu kaj tako nalezljivega in družabnemu redu nevarnega, kakor je vera v nadnaravnost človeka, zlasti če je ta vera fanatična. In za tako nadnaravno bitje so smatrali ljudje v Coloradu dr. Ibrahima Mordeta. Zadeva je postala resna.

Skupina trezno mislečih in pogumnih mož, ki ji je bilo mnogo ležeče na tem, da se ohrani in državi mir ne red, je pošiljala nekaj časa iz svojih vrst neustrašne bojovnike v uredništva vseh večjih listov, da bi potom tiska prepričali prebivalstvo o zablodi. Toda ti požrtvovalni patrijoti so imeli v borbi proti najučinkovitejšemu Mordetovemu pomočniku v obliki nepremagljivega nagnenja Američanov k senzaciji to smolo, da niso mogli nuditi javnosti nič novega, romantičnega in zagonetnega. V splošni gonji za senzacijami, v nepremagljivi želji zvedeti, kaj tiči za zagonetnostjo dr. Ibrahima Mordeta, so bili njegovi nasprotniki osamljeni in porazeni zlasti še, ker je objela ta epidemija tudi najvišje kroge.

Državni tajnik Greywood je baš z zanimanjem sledil javni diskusiji učenjakov o teh čudovitih pojavih v vseh krogih prebivalstva, ko so mu izročili rezervatno naredbo centralne vlade.

Komaj je odprl skrbno zapečateni kuvert z napisom »Tajno« in prečital strogo zaupno naredbo, je segel po telefonu:

— Halo — tu državni tajnik Greywood. — prsim pisarno načelnika policijskega departementa.

Sledeče srečke

kupljene v Zadrudni hranilnici r. z. z. o. z. Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 19 oziroma v oglašnem oddelku Jutra v Prešernovi ulici in v Ekspozituri »Jutra« v Šiški kupljene srečke so bile dne 9. t. m. izžrebane:

Din 1000.— sta zadeli št. 99,871 in 97,370.

Po Din 300.— so zadele naslednje srečke:

5.724, 15.456, 15.473, 15.484, 53.409, 66.606, 66.659, 66.662, 66.665, 115.624, 7.576, 7.599, 7.625, 7.654, 7.656, 7.663, 46.035, 58.210, 58.258, 70.227, 70.287, 72.115, 95.438, 99.860, 120.233, 120.267, 97.370, 34.652, 34.719, 47.337, 47.367, 60.151, 60.171, 60.183, 84.581, 84.586, 97.456.

Pravico do event. neobnovljenih srečk za tretji razred imajo oni, ki so jim bile srečke izžrebane. Oni, ki želijo igranje nadaljevati, naj izžrebane srečke do 3. marca polože v

Zadrudni hranilnici r. z. z. o. z. Ljubljana, Sv. Petra cesta 19, da jim more ta event. neobnovljene srečke rezervirati.

Vsa publika, ki je doslej videla vefilim

„OB ZORI“

je navdušena in govori z občudovanjem o tem delu izredno čustvena godba našega pomnoženega orkestra povečuje velikanski vtis filma. Publika je globoko ganjena.

Naša želja je le, da si vsakdo v Ljubljani ogleda to najlepše filmsko delo, ki je bilo odlikovano

s prvo svetovno nagrado.

Imen Sudermann, Murnau, O' Brien, Gaynor

ne bo nihče več pozabil.

Zato oglejte si še danes ta film in nabavite takoj vstopnice.

Predstave danes ob: 4, 5/6, 5/8, 9.

Telefon 2124

ELITNI KINO MATICA

Makulturni papir

kg à Din 4.-

prodaja uprava „Slov. Naroda“

Bres posebnega obravnila.

Mestni pogrebni zavod

Marica Košenina, roj. Potočnik, naznanja v svojem in v imenu svoje sestre Zalke Potočnik vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je njen dobri mož, svak, brat in stric, gospod

med. univ. dr. Peter Košenina

zdravnik, uradnik OUZD — zdravnik Monopola, okrožni zdravnik v p. in bivši železniški zdravnik

danes, dne 14. februarja t. l. ob 2. uri z. po daljšem trpljenju, predviden s tolažili svete vere, v 65. letu starosti, boguudano preminul.

Pogreb nepozabnega pokojnika se vrši v četrtek, dne 16. februarja 1928 ob 2. uri pop. izpred njegovega doma, Cesta v Rožno dolino 6, na pokopališču na Viču, kjer se truplo položi v rodbinski grobnici k k večnemu počitku.

V Ljubljani, dne 14. februarja 1928.

Zatekla se je siva psica (Stachelhaarig); sliši na ime »Ali«. — Vrne se proti dobri nagradi: Marmontova ulica 16.

Strojni ključavničar z večletno prakso, trezen in zanesljiv, zmožen slovenskega in nemškega jezika — išče službo. Nastopi lahko takoj. — Ponudbe pod »Ključavničar 267« na upravo »Slov. Nar.«

Prodajalka

izurjena v trgovini z mešanim blagom, zmožna tudi vseh pisarniških del — išče službo v večji trgovini na deželi. — Ponudbe pod »Prodajalka/266« na upravo »Slov. Naroda«

Damsko kolo

dobro ohranjeno — naprodaj za Din 1200. — Dopisi pod »Damsko kolo/265« na upravo »Slov. Naroda«

Zahvala.

Ob prerani smrti našega nad vse ljubljene sina, brata in strica, gospoda

Joškota Tonija

čutimo se dolžne zahvaliti se tem potom vsem, ki so nam v težkih urah z ustinimi in pisnimi tolažili lajšali našo težko bol.

Posebej pa se moramo zahvaliti darovalcem prekrasnega cvetja, gospodu podžupanu Josipu Turku za tolažilni poslovljni govor ob grobu, Sokolu I in Sokolski godbi za častno udeležbo, pevskemu zboru »Ljubljanskega Zvona« za prelepi žalostniki, dalje zastopnikom raznih oblasti in društev, mnogoštevilnim prijateljem in znancem za nadvse častne spremstvo na pokojnikovi zadnji poti.

Še enkrat vsem — naša najiskrenejša zahvala.

V Ljubljani, dne 14. februarja 1928.

Zalujoči ostali.

Dunajski semenj

11.—17. marca 1928

Na tisoče vodilnih firm razstavi najnovejše in najlepše stvaritve

dunajske mode

Moška in damska obleka, perilo, pletenine in trikotaža, modno blago, klobuki, dežniki, solnčniki, čevlji.

Porabnostno, kvalitetno in luksuzno blago.

Salon dunajske kožuvinaste mode.

Cene brez konkurence. Nedosežna izbira.

Precejšnje vozne ugodnosti na domačih in tujih železnicah, na Dunavu in v zračnem prometu.

Brez vizuma. S sejemsko izkaznico in potnim listom prost prestop meje v Avstrijo. Pojasnila vseh vrst ter sejemске izkaznice (po 40 Din) se dobe pri

Wiener Messe-A G., Wien VII.

ter pri častnih zastopstvih v Ljubljani: Avstrijski konzulat, Turjaški trg 4, v Ljubljani: Zveza za tujski promet v Sloveniji, Aleksandrova cesta 8, v Ljubljani: Josip Zidar, Dunajska cesta 31.